

V I V I T O S S E T L A N D -

Nr. 2.

November 1940

Hellas - Norge.

Mussolini sa engang for mange år siden: "Det 20. årh. skal bli de små nasjoners undergang." Det var sikkert ikke noen spådom, men uttrykk for et ønske hos ham om å tilintetgjøre de små nasjonene. Hele hans politikk har gått ut på dette, Etiopia blev overfalt, Albania blev overfalt og nå sist Hellas. Det er selve brutaliteten gjort til statssystem.

Et sterkt og enig Hellas har reist sig mot overfallsmannen. Hellenerne vil ikke la sig kue, de har flere ganger før kjempet sin tapre frihetskrig. De vet at kommer de under Italias herredømme, går utviklingen tilbake til slavekår. Derfor kjemper de med en seighet som bare kampen for frihet kan gi.

Vi føler oss idag i ett med Hellas, det kjemper den kamp som vi en stund kjempet med våpen i hånd. Vi blev slått i første omgang, men er ikke knekket for det. Kampen føres videre her hjemme med andre våpen.

I sin tale nylig sa Mussolini at han skulde knekke rygg-
raden til hellenerne. Det vil aldri lykkes for ham. Et folk med
slike frihetstradisjoner som det hellenske kan ikke knekkes, det
kan tilføies et nederlag, men det kan også tåle et nederlag og etter-
på reise sig. Det vil aldri krype for overfallsmannen, men med klar
vilje og uslitelig energi kjempe til scieren er vunnet.

Hellas' kamp er vår kamp.

Det norsk folk følger utviklingen i Hellas med den største interesse. Hver sciersmelding mottas med en dypt følt glede. Og det er et brennende ønske hos oss om at de tapre helleneres kamp snart må føre til en fullstendig seier.

Igjen lyder Byron's stemme utover verden: Hjelp Hellas! Vi kan hjelpe med å stå rakrygget overfor voldsmakten her hjemme og aldri gi op.

Og siden vi idag ikke kan rope det offentlig ut, så hvisker vi allfall til hverandre et "Love Hellas!"

INGEN NORDMANN TIL SALGS.
("1. Mai", lørdag 28/9-40).

Reichskommissar Terboven har rettet en ærekrenkende beskyldning mot våre stortingsmenn at de er villig til å kaste alt på båten, alt det som for dem er hellig, bare for å redde sin egen personlige materielle eksistens.

Stortingsmennene vil sikkert ta oppgjøret både overfor sig selv og sine velgere.

Men det er jo ikke bare stortingsmennene det gjelder.

Vi, 98 % av det norske velgerfolk, har valgt dem som representanter. I verdens og våre egne øyne er det en beskyldning som rammer hele folket. Erekrenkelsen må være skæs av. Vi er et lovlydig folk, som er imot alt som kan forstyrre den offentlige ro og orden, og vår samfundsplikt overfor vårt arbeide og vår familie vil vi gjøre så langt ingen med makt hindrer oss i det.

Men det er en klar vei å gå.

Hvis noen av oss skulle bli stillet overfor spørsmålet om å kaste i sjøen alt det som vi har gått inn for av alvorlig overbevisning om hva som tjenner vårt land, for å må over til noget vi har

skal redde vår egen materielle fordel - da er parolen:

Ingen Nordmann Tillsalgs!

Noen hundre nordmenn har ofret sitt liv for noe som var hellig for dem. Det er også hellig for oss. Glem ikke det.

Vi lever i en verdenshistorisk tid. Hundretusener av Europas ungdom tilintetgjøres i massedøden på sjø og land, enda før de har levet. Sivilbefolkning, menn, kvinner og barn er trukket inn, og den moralske styrken hos disse er blitt et av de avgjørende spørsmål for utfallet.

I en slik tid er det ikke plass til å ta hensyn til de personlige forhold som er rimelige i mere fredfulle tider. Det er vårt lands ære og framtid det gjelder.

++++++

Kjemp for alt hvad du har kjært
dø om så det gjelder.

Da er livet ei så svært
døden ikke heller.

++++++

⑦

GJERALD RUGE's AVSKJEDSTALE TIL SOLDATENE DÅ SETNESMOEN JUNI 1940.

Jeg har vært med i denne krigens fra de første skuddene falt på Midtskogen og til idag. Jeg har sett soldatene falle, kvinner bli drept, skolebarn jaget av mitraljøser langs landeveisne, gårder svidd av, byer brent, den ene etter den andre.

Jeg har sett alle krigens redsler og ulykker.

Allikevel har disse to måneder vært de rikeste i mitt liv. Jeg har i denne tiden blitt hardere og varmere i hjertet og har sett andre bli det samme.

Det er ingen skam å bli slått, underkuet, lide nederlag, når en har bitt fra sig det en evnet, det er meget bedre for et land enn å ha gitt sig uten strid.

Jeg vet at det er dem iblandt dere som hater englenderne mere enn tyskerne. Jeg hater hverken England eller Tyskland, men jeg liker ikke å se mitt land med lus på kroppen, og jeg ser frem til den dagen da vi påny skal bli fri for fremmed makt her i landet.

Jeg er sikker på den dagen kommer. De som idag er våre herrer, var i 1918 i samme stilling som vi er i idag, det så håpløst ut for dem, men de reiste sig igjen.

Finland var i 100 år en del av det mektige russiske rike, i 1918 så det en chans til å bli fri, og grep chansen.

Husk på det: ingen stat kan reise sig igjen bare ved å vente på at noe skal hende, at en hjelp skal komme utenfra.

En må være klar til å hjelpe sig selv når tiden er inne. Det kan ta tid før dager er der, men det kan også gå fortare enn nogen tror.

Vent og tro og vær beredt!

Enten jeg da er død eller levende skal jeg være blandt dere den dagen. Farvel soldater inntil da og takk for denne gangen.

++++++

EN FORSK STORTINGSMANNS INNTEGELSE AV TERBOVENS TALE 25/9-1940.

I talen sier Terboven om Stortingets presidentskap:

"Stortingets presidentskap har i fellesskap med førerne for de frie gamle politiske partier frivillig erklært sig beredt til, og ved sin underskrift forpliktet sig til, å gjennomføre den politiske nyordning slik:

1. Kongen og hans hus skal avsettes og fratas alle forfatningsmessige funksjoner o.s.v.

Om Stortingsmennene sa han:

".....ingen har tvunget dem til å forhandle, men viljen til det utsprang av deres egen frie beslutning."

Forhandlingene begynte slik: En felleskonferanse av de fire store

motsatte sig at den blev offentliggjort. 13 juni sendte de tyske myndigheter et ultimatum til Adm. rådet med krav om at Stortinget skulle innkalles for å gjøre flg. vedtak :

Avsette kongehuset og regjeringen Nygaardsvold, valg av en ny regjering en vidtgående fullmaktslov til denne o.s.v. Det ble krevet svar innen mandag 17. juni kl. 20.

Under forhandlingene blev det fra norsk side hevdet :

Nyordningen måtte ikke forutsette brudd på forfatning. Avsetning av Kongen og hans regjering kunne vi ikke gå med på.

Den tyske forhandler dr. Delbrücke slo fast at kravet om avsetning av Kongen og regjeringen Nygaardsvold var absolutt. Hvis man her i landet fremdeles anerkjente Kongen som sin lovlige regent, da gjør man sig til ett med hans fornyede krigserklæring, som han og regjeringen sendte ut før avreisen fra landet. Følgen herav måtte være at Tyskland mottok den fornyede krigserklæring fra det norske folk og drog konsekvensen herav f.eks. sendte alle vernepliktige til Tyskland. Dr. Delbrücke nevnte også om det ikke kom til en ordning, ville de tyske myndigheter finne det nødvendige å innsette tyske kommissærer i alle departementer, men - la ha til - det behøvde ikke bli en varig ordning. Vi vil senere innsette en norsk regjering, og det blir i tilfelle en regjering dere nødig vil ha og som vi vil understøtte helt og fullt og gi full programfrihet.

Enhver nordmann kan gjøre seg op en mening om forhandlinger under slik forhold og slike trusler - og disse kalles frie.

At forhandlingene ikke begynte på norsk initiativ går klart frem av de uttalelse av dr. Delbrücke til representanter for et av de politiske partier : "Vi er skuffet over at det ikke fra norsk side er tatt initiativ til nyordning etter at situasjonen ble så totalt endret etter Kongens regjeringens flukt. Da det ikke er tatt noe slikt fra norsk hold, må vi ta det."

Om forhandlingene med stortingsgruppen sier Terboven bl.a. :

"..... at folket derigjennem fikk vite hvordan et parlament er bereft av å kaste alt over bord, kongedømme, regjering, forfatning, da endog sin egen politiske tilværelse." Og tidligere i talen sier han at president-skapet ved prøvevotering i stortingsgruppene hadde forvissset sig om at var sikret kvalifisert flertall for ovenstående beslutning. Til dette å bemerke : Det har aldri vært prøvevotering vært konstatert noe flertall for avsetning av kongehuset. Dette prinsipale krav fra tysk side ble derimot avvist med stort flertall. Derimot ble det konstatert et flertall for å forhandle videre på grunnlag av en midlertidig suspensjon av kongehuset inntil fredsslutning. Dette grunnlag ble godkjent av Reichskommissar og der Führer, og på dette grunnlag ble forhandlingene ført videre.

Om voteringene i stortingsgruppene sier Terboven: " . . . at det tilstod for at stortingsvedtaket skulle gjøres ut fra konstitusjonell nødrett (derfor ikke trengte 2/3 flertall, alikevel var sikret kvalifiserende flertall for ovenstående beslutninger).

Om voteringsmåten (spørsmålet om grunnlovsmessig flertall eller alm. flertall) er å si at en av presidentene på direkte spørsmål har erklært at det var tyskerne som krevet grunnlovsmessig flertall. Om stortingsmennenes motiver under disse forhandlingene sier Terboven : " . . . de gikk med på alt åpenbart for under den politiske vårstorm som nu bruser frem over dem, i det minste å redde ett, og det åpenbart det viktigste for nemlig deres materielle eksistens."

Enhver voksen nordmann kan avgjøre om det passer fra på hans representantar. Enhver nordmann vil føle det som en ærekrenkende beskyldning - ikke bare mot stortingsmennene, men mot det folk som har valgt dette storting.

Terboven sikter til et punkt, som ble opført på utkastet til stortingsvedtak, om at mandatene for stortingsmennene skulle gjelde inntil nyval etter fredsslutningen.

Om dette er bare å si at spørsmålet ikke ble reist - og heller ikke behandlet i gruppene. Det ble reist av forhandlerne fra norsk side i de soleklare hensikt å undgå en periode da det med skinn av rett kunne hevdes at det ikke eksisterte noe storting - ikke engang i navnet.

Terboven sier at forhandlingene ble brutt : " da man i strid med den

Om dette er å si at det fra norsk side aldri har vært tvil om at riks-rådet skulle utføre sitt hverv på grunnlag av en fullmakt gitt av Stortinget. Det var full enighet i at det **første riksråd** skulde oppnevnes av Stortingets presidentkap. Som en logisk konsekvens av dette blev det fra norsk side hevdet at også senere nyutnevnelser måtte foretas av presidentskapet. Det er dette som kalles for juridiske knep – fra tysk side blev det nemlig hevdet at riksrådet måtte ha rett til å fornye sig selv. Begge parter blev imidlertid enige om f. g. mellomforslag : Når et medlem av rådet ønsker å bli løst fra sitt embede, eller når riks-rådet tar sikte på endring i sin sammensetning, foretas dette av riks-rådet i samråd med presidentskapet.

Terboven sier at forhandlingene er endelig brutt etter "min anvisning forrige tirsdag." Og senere "Jeg brøt forhandlingene da man o.s.v." Onsdag den 18. september meddeler den norske forhandler den tyske at hverken presidentskapet eller fylkesmann Christensen (den vordende formann i riksrådet) kunne godta de endringer som tyskerne på egenhånd hadde foretatt i den oprinnelige liste over rådets medlemmer, som på forhånd var godkjent av presidentskapet og der Führer. Stortingsgruppene slutter sig enstemmig til dette ~~xxxtum~~ synt. Tyskerne vilde ikke bøie seg her. Dermed var forhandlingene brutt fra norsk side.

Stortingsmennene forlot Oslo torsdag 19. september og de følgende dager.

Nazistisk ORDHOLDENHET.

..... deutsche Treue,
deutscher Wein und deutscher Sang
sollen in der Welt behalten
ihren alten schönen Klang,
und zu edler Tat begeistern
unser ganzen Leben lang. (av den tyske nasjon. sang)

Vi har her i fleng samlet noen fakta som viser hvor pålitelige de tyske løfter er. Vi kunne med letthet ha funnet ti ganger så mange eks.

Hitler i Riksdagen 17. mai 1933.

"Det tyske folk har ingen planer om å krenke noe annet lands integritet".

Hitler i Berliner Sportspalatz 10. november 1933.

"Hør har det tyske folk noensinne brutt ~~et~~ sitt ord"

Hitler i Riksdagen 21. mai 1935.

"Den tyske regjering vil omhyggelig opfylle enhver traktat som den frivillig har inngått. Spesielt vil vi opfylle de forpliktelser vi har påtatt oss ifølge Locarnopakten".

og senere i samme tale :

"Tyskland ønsker ikke å blande seg i Østerrikes indre anliggende
"heller ikke akter vi å fremkalde noe Anschluss."

7. mars 1936 bryter Locarnokontrakts pakten, som Tyskland frivillig hadde undertegnet i 1926, og besetter Rhinland.

Samme dag sa Hitler i Riksdagen :

"Tyskland vil aldri bryte Europas fred. Efter tre års kamp for tros likestilling anser jeg idag dette mål for nådd. Vi har ingen territoriale krav i Europa."

Hitler på Rikspartidagen i september 1936 – Nürnberg :

"Den stat som slutter forbund med Sovjet-Rusland har dømt sig selv til døden."

Hitler i Riksdagen 30. januar 1937.

"Overraskelsenes tid er forbi, vår mål er freden."

12 februar 1938 forsikrer Hitler Schussnigg at han respekterer Østerrikes uavhengighet, som Tyskland garanterte i den tyskøsterrikske overenskomst, juli 1936.

11. mars 1938 masjerer tyske tropper over den østerriske grense.

14. mars 1938 meddelte Chamberlain i Underhuset at Tyskland hadde avgitt forsikringer om ikke å krenke Tsjekkoslovakias uavhengighet.

Dagen etter gav Göring den tsjekkiske minister i Berlin sitt "æresord" på dette.

territoriale krav jeg har i Europa, men jeg akter ikke å gi etter her".
Så kom Münchenoverenskomsten, hvor Tyskland ved å true med krig fikk Sudetområdet.

1. april 1939 - Hitler i Wilhelmshafen:

"Tyskland tenker ikke på å angripe andre folk".

26. april 1939 krever Hitler i en Riksdagstale at Danzig skal utleveres til Tyskland.

30. august 1939 krever Tyskland Danzig og storstedelen av Korridoren.

1. September 1939 overfalt Tyskland Polen.

Kjernen i agitasjonen til N.S. er, som Quisling uttrykker det: "Vi har det tyske rikes ord for at den eneste veien til frihet for Norge går over N.S.".

Efter dette står det ennu klarere for enhver nordmann at den veien fører i alle fald ikke frem.

++++++

Quisling har sagt -

Også slik som de topppolitiske og økonomiske forhold utvikler sig, er det naturlig for Skandinavia, og Norge i særdeleshed, å søke nærmere tilslutning til det britiske rike, hvortil de skandinaviske stater dessuten er så sterkt knyttet ved bånd av gjensidig sympati og aktelse. Englands og Skandinavias nogenlunde ensartede beliggenhet i forhold til Europa og til revolusjonen, og deres fellesskap i farer og interesser, danner også et sundt grunnlag for nærmere samarbeid.

(Fra Quislings bok "Russland og vi" - s. 194).

|||||

Den 4. april i år - merk dato - sendte Nasjonal Samling ut nedenstående cirkulære i Bergen:

Bergen den 4. april 1940.

Kampfeller :

Efter at Nasjonal Samlings virksomhet av forskjellige grunner i noen tid har ligget nede, er bevegelsen nå etter på marsj fremover. På Jætlandet og i Oslo er tilslutningen til N.S. sterkt stigende, og det er ingen grunn til at ikke også Bergen skal få en stor og fast N.S. avdeling.

Siden lørdag den 30. mars har bevegelsens hovedorgan "Fritt Folk" begynt å komme ut som dagsavis, og dette vil sikkert være en meget stor støtte for den videre utbygning av organisasjonen. Vidkun Quisling, som alltid har sett den politiske utvikling i vårt land og i den øvrige verden med et rent visjonært klarsyn, uttalte nylig i et foredrag at: 1940 ville bli det avgjørende år for vår bevegelse, og et seirens år. I 1940 ville N.S. få den hele og fulle samfundsmaht i Norge, som den logiske konsekvens av den pågående verdensutvikling.

Det er derfor ikke bare et offer, men også et privilegium og en ære å få være med i den nasjonale reisning nå.

Vi gir nå, da Bergenshirden er under reorganisasjon, tidligere hirdmenn som har underskrevet sin hirderklæring, og myo interesserte høye til å bli med i Rikshirden. Vi ber Dem derfor komme til et orienterende møte i Blindes Hus, Rosenkrantzgt. 5, fredag 5. april kl. 20.

Heil og sæl.

(s.) Ørnulf Myklestad.

Fylkessekretær.

Et nytt bevis på at Vidkun Quisling konspirerte med tyskerne mot sitt fedreland. Intet annet enn tyske bajonetter kunne på dette tidspunkt berettige spådommen om at N.S. i år ville få samfundsmakten i Norge.

RENVASKING.

Kst. statsråd Riisnes har i et intervju med "Fritt Folk" uttalt at han ser det som en av sine viktigste oppgaver å få renvaske "Føreren". Han synes altså at det trengs.

Nå vil vi gjerne si til herr Riisnes at han ikke bør bry si noe videre med denne renvaskingen. Det nytter nemlig ikke å renvask det som er smuss helt igjennem. Quisling og den klikt av forredere som står rundt ham vil i det norske folks sine aldri bli annet enn svart. Vi vil aldri glemme at de har været med på å utlevere landet til et fremmed lands hærskap. Hatet mot dem vokser fra dag til dag. Et forsøk på renvasking vil aldri føre frem - det hele må nok vaskes vekk. Og det vil det norske folk en dag sørge for.

Hitler 1934: "Vi finner slike menn, i hvort land finner vi dem. Vi behøver ikke å kjøpe dem. De kommer av sig selv. Ergjerrighet og synkverving, partikiv og innbilskhet driver dem".

Hitler - München, 8. nov. 1940:

"Jeg innbiller mig imidlertid ikke bare at jeg er den hardestemann som det tyske folk har hatt på mange artier, ja kanskje på mange århundrer, men jeg er også i besiddelse av den største autoritet. Fremfor alt tror imidlertid på at det jeg gjør vil lykkes, og det betingelsesløst".

Hva sier våre psykiatrikere til dette?

HITLER OG KRISTENDOMMEN.

"Ingenting skal hindre meg i å utrydde kristendommen i Tyskland, rubb og stubb, med alle røtter og forgreninger. For vårt folk er det avgjørende om det har den jødiske kristentro med sin bløtakti medlidensmoral, eller en sterkt heltemodig tro på Gud i naturen, Gud i vårt eget folk, Gud i vår egen skjebne, vårt egne blod. Enten er man tysker eller kristen. Man kan ikke være begge deler. Vi må skrape av den kristne farnis og skape en "artsegen tro".

(Fra Rauschnings bok: "Hitler har sagt det".)

SYMBOLERNA.

....Och när folken nu, som i Norge och Danmark, irrar maktlösa, bakkundna och olyckliga omkring, när de endast bakom eigenbommade dör rar törts viska ut sitt hjärtas mening, då gripor de efter symbolerna som underbart fyllas med liv och mening.

Kung Haakon har blivit en konung utan land, men landet har honom endå till konung. Han kan jagas från tronen av fremmende knokt men han har en symbolisk tron i folkets hjärta och den steras inte omkull av yttre våld

Veckojournalen nr. 40 - 6/10.194

STÅ FAST!

Med lov skal land bygges, het det i det demokratiske Norge. Idag ser det ut til at landet skal bygges med skjellsord og fete løfter. Slett efter slett har i trofast slit bygget vårt samfund og gjort det til en god heim for de som kom etter. Idag skal dette hænnes og rakknes ned på alle måter. Den nazistiske propagandamaskin arbeider på spreng. Kringkastingen og all presse står til rådighet. "Ingen nasjonalforsamling er blitt så ledd av som det norske Stortings Einar Schibbye i Kringkastingen. En samhet er at ingen regjerier er blitt så hatet som den "regjering" Norge har idag. Den kan ikke styre på annen måte enn ved brutal makt, på samme måte som nazismen allens i verden. Nasjonens beste mener kostes i føreset enhver oppo-

Men folket står for presset. Det er menn so...ross alt har våget å si fra, og deres ord har vunnet maktig gjenklang utover landet.

Nazistene har et slagord: "Vi er ett rike, vi skal bli ett folk". Vi blev ett folk den dagen da de nazistiske overfallsmenn brøt inn i landet vårt. Vi skal også i fremtiden stå ubrytelig sammen, det vil gjøre det lettere å holde ut. Vi har en stor kulturarv å ta vare på og vi skal bygge videre på denne arv efter å ha gjennomlevet den mørketid vi nå er inne i.

Et enig, sammensveiset folk kan ikke gå under, det vil og skal leve videre i et fritt, selvstendig Norge.....

Stort arbeid ned er lagt
til landsens fred og makt
frå tid til tid.
Det kosta tusund år
i kav frå vår til vår
før me vart fri.

Men landet dei hev ruvt,
det vil me verja trutt
til siste stund.
Vår elsk og beste akt,
vårt liv og all vår makt
skal vera Norges vakt
til siste stund.

oooooooooooo0000000000000000oooooooo

VI TAKKER DE SOM HJALP OSS MED Å SPRE AVISEN
FORRIGE GANG, OG GJENTAR VÅR APPELL OM Å GI
AVISEN TIL KJENTE.

VI ER TAKKNEMLIG FOR AT ANDRE LAGER KOPIER AV
AVISEN VÅR, MEN BER HØFLIGST OM AT INGEN AV
ARTIKLENE MÅ BLI FORANDRET.

ooo00000ooo